

Arrest

nr. 344 229 van 2 april 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN
Guilleminlaan 35/b 1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 8 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 27 januari 2026.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat V. TORRES, die *loco* advocaat A. VAN DER MAELEN verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de wnd. voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekende partij, die verklaart afkomstig te zijn van Gaza, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 29 augustus 2025, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Uit het administratief dossier blijkt dat ze een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend op 22 maart 2023. Ze werd erkend als vluchteling op 11 juni 2023. Haar verblijfsvergunning is geldig tot en met 11 juni 2026. Haar Grieks paspoort is geldig tot en met 8 juli 2028 (AD, stuk 6, map met ‘landeninformatie’, Aanvraag derde landen, antwoord Griekse instanties van 17 mei 2024).

2. Waar de verzoekende partij een vermeende schending van artikel 57/5ter, §1, van de Vreemdelingenwet en artikel 2 van het Procedurereglement van het CGVS inroept, en stelt dat het persoonlijk onderhoud enkel door een ambtenaar van niveau A met de vereiste expertise in het vreemdelingenrecht én met de Belgische nationaliteit mag worden afgenomen, herinnert de Raad eraan dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het Commissariaat-generaal de mogelijkheid biedt om personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Artikel 57/5ter, derde lid van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van artikel 14, lid 1, tweede alinea van de richtlijn 2013/32/EU, luidt als volgt:

“Wanneer een groot aantal vreemdelingen tegelijk om internationale bescherming verzoekt, waardoor het voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de praktijk onmogelijk is om tijdig het in het eerste lid bedoelde onderhoud af te nemen, kan de minister met instemming van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beslissen om het personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van dit onderhoud. In dergelijke gevallen krijgt het personeel van die andere instantie vooraf de relevante opleidingen zoals door de Koning bepaald voor het personeel van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.”

In dit wetsartikel wordt nergens gespecificeerd dat met ‘een andere instantie’ uitsluitend een Belgische instantie wordt bedoeld. De Raad stipt verder nog aan dat de tijdelijke inzet van EUAA-medewerkers, zoals in casu, strikt beperkt blijft tot het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het inhoudelijk onderzoek van het verzoek, met name het opstellen en controleren van ontwerpbeslissingen, blijft de exclusieve bevoegdheid van de ambtenaren van het Commissariaat-generaal die in het bezit moeten zijn van een diploma dat toegang geeft tot betrekkingen van niveau A, zoals voorgeschreven in artikel 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003.

Uit het voorgaande blijkt aldus ontegensprekelijk dat de commissaris-generaal niet enkel Belgische ambtenaren stricto sensu, maar ook medewerkers van het EUAA (voormalig EASO) kan inschakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal. De stelling van verzoekende partij dat het persoonlijk onderhoud ongeldig zou zijn omdat het werd afgenomen door een persoon die niet over de Belgische nationaliteit beschikt, kan dan ook niet worden gevolgd, nu de regelgeving niet vereist dat het persoonlijk onderhoud uitsluitend door Belgische ambtenaren wordt afgenomen en het inschakelen van medewerkers van het EUAA hiervoor uitdrukkelijk wordt toegestaan.

Het betoog van verzoekende partij dat de vermelding van “advocaat-generaal” in de nota van het persoonlijk onderhoud geen vertaalfout, maar een vorm van onzorgvuldigheid zou uitmaken, kan niet worden gevolgd. Het programma eTranslation, waarmee de nota van het Engels naar het Nederlands werd vertaald en nadien door een ambtenaar van het CGVS werd gecontroleerd, is een geavanceerde neutrale vertaaldienst van de Europese Commissie die hoogwaardige vertaaldiensten aanbiedt en alle nodige garanties biedt op het vlak van veiligheid, gegevensopslag en verwerking van gegevens binnen de Europese Unie. Dit wordt uitdrukkelijk vermeld in de transcriptie van het interview (NPO p. 19, in fine). Dit vertaalproces is opgezet in overeenstemming met de verplichtingen waaraan het CGVS onderworpen is. In de oorspronkelijke Engelstalige versie van de nota staat duidelijk vermeld dat het interview werd afgenomen door de “case officer”. De onjuiste weergave van dit begrip in de Nederlandstalige versie is het resultaat van een automatische vertaling via eTranslation. Hoewel de vertaling nadien door een ambtenaar van het CGVS werd nagezien, kan een dergelijke beperkte technische fout — die geen enkele inhoudelijke relevantie heeft en geen afbreuk doet aan de betekenis of de context van de nota — uitzonderlijk onopgemerkt blijven. Dit maakt evenwel geen aanwijzing van onzorgvuldigheid uit. De vergissing betreft enkel een niet-essentiële terminologische vertaling en heeft geen enkele invloed op de inhoudelijke beoordeling of de kwaliteit van het afgenomen interview.

Waar de verzoekende partij stelt dat de interviewer mogelijk de Griekse nationaliteit zou bezitten en dat hierdoor sprake zou kunnen zijn van een belangenconflict, wijst de Raad erop dat - daargelaten de verzoekende partij geenszins kan staven dat de EUAA-medewerker de Griekse nationaliteit bezit - hieruit hoe dan ook geenszins zonder meer afgeleid kan worden dat het beschermingsverzoek van de verzoekende partij niet op objectieve of onpartijdige wijze werd behandeld. Er zijn geen aanwijzingen in het dossier die doen vermoeden dat de interviewer de Griekse nationaliteit heeft of dat diens onpartijdigheid in het gedrag zou zijn gekomen.

3. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden

blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

4. Bij beschikking op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet verzocht de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beide partijen actuele rapporten voor te leggen aangaande de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Beide partijen hebben naar aanleiding van deze beschikking actuele rapporten omtrent de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland neergelegd.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt dat aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) barrières vormen die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven. Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, is er een evolutie naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

Rekening houdend met het geheel van landeninformatie die door beide partijen worden bijgebracht, besluit de Raad dat in de huidige stand van zaken evenwel niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer preciaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij op basis van haar individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers om internationale bescherming, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetwijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt de verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat zij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

5. Verzoekende partij slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Ze betwist weliswaar in haar verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie, haar reeds afgelegde verklaringen te herhalen en te stellen dat zij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt verzoekende partij geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van haar beschermingsverzoek.

Verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Verzoekende partij haalt tijdens het persoonlijk onderhoud geen psychologische of medische problemen of andere elementen aan die invloed hebben op haar zelfstandig functioneren. Door in het verzoekschrift te verwijzen naar een psychologische kwetsbaarheid die zij op geen enkele wijze staft of onderbouwt, toont zij niet concreet aan dat zij met psychologische problemen zou kampen. Op medisch vlak maakt zij tijdens het persoonlijk onderhoud melding van een allergie, hetgeen niet wordt betwist. Uit de elementen van het dossier blijkt echter dat deze aandoening niet van die aard is om te besluiten dat verzoekende partij, omwille van dit probleem, niet in staat zou zijn in haar levensonderhoud te voorzien en bij terugkeer naar Griekenland in een situatie van verregaande materiële deprivatie zou terechtkomen. Bijkomend kan opgemerkt worden dat verzoekende partij bij de DVZ aangaf geen bijzondere procedurele noden te hebben (administratief dossier, map 7, DVZ, Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ). Verzoekende partij verwijst in het verzoekschrift bovendien naar haar profiel als Palestijn en haar familiebanden in Gaza om haar bijzondere kwetsbaarheid te onderstrepen. Hoewel er niet betwist wordt dat de erg betreurenswaardige situatie in Gaza een psychologische impact kan hebben op verzoekende partij, kan, gelet op deze vaststellingen, niet blijken dat zij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze werkelijk haar zelfstandig functioneren beïnvloeden.

In de mate dat het daadwerkelijk noodzakelijk zou zijn dat verzoekende partij wordt opgevolgd voor haar medische of psychologische problemen, toont zij niet aan dat zij in Griekenland geen toegang zal hebben tot eventuele benodigde medische of psychologische ondersteuning. In de mate dat kan worden aangenomen dat er in Griekenland een kwaliteitsverschil mogelijk is in vergelijking met België op vlak van gezondheidszorg en sociale bescherming, volstaat dit op zich niet om te besluiten dat verzoekende partij bij een terugkeer naar Griekenland zou belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU. Evenmin houdt zulk kwaliteitsverschil verband met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hetzelfde geldt immers voor de Griekse onderdanen. Bovendien hebben personen die internationale bescherming genieten, recht op een ziektekostenverzekering onder de voorwaarden die de wet aan Griekse burgers stelt. Het komt verzoekende partij toe, in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, om in concreto aan te tonen dat zij haar rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden in Griekenland en zij als statushouder geen toegang heeft tot medische zorg. Verzoekende partij slaagt hier echter niet in. Verzoekende partij toont hoe dan ook niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat zij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, geen toegang zal hebben tot of kunnen genieten van de nodige sociale bijstand en gezondheidszorg.

Verzoekende partij toont met voorgaande niet aan dat zij op heden zou kampen met medische of psychologische problemen of andere elementen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Op basis hiervan kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoekende partij worden vastgesteld. Aldus brengt verzoekende partij wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Het bij de aanvullende nota gevoegde bericht van Ulysse van 20 juni 2024 over de pathogene effecten van de oorlog in Gaza op personen van Palestijnse origine die in België verblijven, wijzigt niets aan het hoger en eerder vastgestelde. Het is algemeen van aard en heeft geen betrekking op verzoekende partij persoonlijk. Hoewel niet betwist wordt dat de situatie in Gaza een psychologisch impact kan hebben op verzoekende partij, kan niet blijken dat verzoekende partij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden.

6. Zoals reeds aangegeven is de Griekse verblijfsvergunning van verzoekende partij geldig tot en met 11 juni 2026 (AD, stuk 6, map met 'landeninformatie', Aanvraag derde landen, antwoord Griekse instanties van 17 mei 2024). Dit is in overeenstemming met de algemene informatie waaruit blijkt dat verblijfsvergunningen voor personen met de vluchtelingenstatus drie jaar geldig zijn (AIDA, "Country Report Greece. Update 2024", september 2025, p. 235). Het verstrijken van de geldigheid van deze verblijfstitel blijkt nergens uit en wordt door verzoekende partij niet aangetoond. Het loutere feit dat zij haar Griekse documenten verloren heeft, doet aan voorgaande geen afbreuk. Zij toont bijkomend niet concreet aan dat zij in de onmogelijkheid zou verkeren om bij een terugkeer naar Griekenland een duplicaat aan te vragen.

Het komt aan de begunstigde van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen mogen geenszins blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat verzoekende partij reeds binnen een relatief korte periode, met name acht maanden na de toekenning van de vluchtelingenstatus, Griekenland heeft verlaten. Het is voor verzoekende partij onmogelijk om uit een verblijf van een dergelijke korte periode haar conclusies te trekken omtrent de mogelijkheid tot huisvesting, tewerkstelling, toegang tot taallessen en toegang tot gezondheidszorg in Griekenland. Wat betreft haar toegang tot huisvesting stelt verzoekende partij dat zij sinds haar aankomst in Athene, na het verlaten van het opvangcentrum, geprobeerd heeft een organisatie te vinden die haar kon helpen bij het zoeken naar een accommodatie, maar dat dit onmogelijk bleek. Dit betreft een loutere bewering, aangezien uit geen enkel element blijkt dat verzoekende partij daadwerkelijk actief naar een woonst heeft gezocht. Zij geeft aan gedurende vier maanden dakloos te zijn geweest en nadien in verlaten gebouwen te hebben verbleven. Verzoekende partij brengt geen enkel concreet element bij om haar gestelde dakloosheid te staven. Toen haar opnieuw werd gevraagd naar haar inspanningen om huisvesting te vinden, verklaarde zij dat er geen hulporganisaties of overheidsinstanties bestaan die hierin bijstand verlenen. Uit haar verklaringen blijkt aldus niet dat ze enige stappen heeft ondernomen om een beroep te doen op de Griekse overheid om haar te helpen huisvesting te vinden. Het is echter de verantwoordelijkheid van de begunstigde van internationale bescherming om de rechten verbonden aan deze status af te dwingen bij de overheid die haar deze status heeft toegekend. Verzoekende partij blijft hier echter in gebreke. Bovendien blijkt uit niets dat verzoekende partij bij een eventuele terugkeer naar Griekenland in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zou terechtkomen. Tijdens de periodes waarin zij dakloos was, maakte zij gebruik van sanitaire voorzieningen in restaurants of van douches op het strand. Tevens voorzag zij zichzelf van voedsel via een kantoor, voorbijgangers op straat of een hulporganisatie (NPO, p. 10-11). Daarnaast, wat betreft haar zoektocht naar werk, blijkt uit het administratief dossier dat zij slechts in beperkte mate gewerkt heeft in Griekenland, met name één à twee keer per maand, op illegale wijze, waarbij zij ongeveer vijftien euro per keer verdiende. Haar verklaring dat zij verschillende organisaties en jobkantoren heeft bezocht maar telkens werd weggestuurd, betreft eveneens een loutere bewering. Bovendien blijkt uit haar eigen verklaringen dat zij gedurende acht maanden van haar verblijf in Griekenland geen verdere inspanningen heeft geleverd om werk te vinden (NPO, p. 14-15). Het betoog in het verzoekschrift dat zij aanzienlijke inspanningen heeft geleverd om officieel werk te vinden, doch zonder succes, betreft dan ook opnieuw loutere beweringen die niet worden gestaafd door enig begin van bewijs.

Verder toont verzoekende partij niet aan dat zij in Griekenland geen toegang had tot medische zorg. Hoewel zij stelt geen verdere medische bijstand te hebben ontvangen in verband met haar allergie, staat dit haaks op haar verklaring dat zij een crème heeft gekregen. Dit betrof bovendien het enige gezondheidsprobleem dat zij tijdens haar verblijf in Griekenland heeft ondervonden (NPO, p. 15-16). Uit de verklaringen van verzoekende partij en de door haar neergelegde documenten blijkt dat zij in het bezit was van een sociaal

zekerheidsnummer (administratief dossier, map 6, bewijs AMKA), waarmee zij gratis toegang had tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report Greece. Update 2024, september 2025, p. 266). Het feit dat medische zorg betaald zou moeten worden, betekent bovendien niet dat verzoekende partij daartoe geen toegang heeft. Verzoekende partij toont dan ook niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat zij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, geen toegang zal hebben tot of zal kunnen genieten van de nodige sociale bijstand en gezondheidszorg.

Gelet op de voorgaande vaststellingen heeft verzoekende partij slechts beperkte stappen gezet om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen en er haar rechten te doen gelden. Het komt nochtans de begunstigden van internationale bescherming toe om de nodige stappen te zetten om zich te integreren. Op basis van bovenstaande toont verzoekende partij niet aan dat zij ernstige pogingen ondernomen heeft om zich in Griekenland te integreren. Zij maakt dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat zij buiten haar eigen wil om in de onmogelijkheid was om haar rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoont. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Het loutere feit dat er in Griekenland sprake is van racisme en discriminatie, hoe betreurenswaardig ook, is op zich niet voldoende om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Griekenland aannemelijk te maken. Vreemdelingen kunnen in Griekenland, net als in andere lidstaten, geconfronteerd worden met discriminatie, racisme of xenofobie maar dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkene bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Verzoekende partij benadrukt haar eerder afgelegde verklaring dat zij het slachtoffer was van willekeurig geweld. Uit haar verklaringen blijkt echter niet dat zij naar aanleiding hiervan stappen heeft ondernomen om een klacht in te dienen bij de daartoe bevoegde Griekse instanties of bij een ngo. Haar verklaring dat de Griekse autoriteiten haar de mogelijkheid hebben ontzegd om een klacht in te dienen, betreft wederom een loutere bewering die geenszins wordt ondersteund door enig concreet bewijs. Zij maakt dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat de Griekse autoriteiten haar niet zouden kunnen of willen beschermen tegen dergelijke incidenten.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoekende partij in gebreke blijft.

Waar verzoekende partij doorheen haar verzoekschrift verwijst naar internationale rechtspraak en rechtspraak van de Raad, wijst de Raad erop dat precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad betreft individuele gevallen en heeft geen precedentswaarde die bindend is. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden, zoals in casu geschiedt.

Er dient nog op te worden gewezen dat verzoekende partij voldoende zelfredzaamheid vertoont. Dit blijkt onder meer uit het feit dat zij alleen per vliegtuig van Griekenland naar België heeft gereisd en haar Griekse documenten zelfstandig in Athene heeft afgehaald. Tevens kon zij zichzelf gedurende haar gehele verblijf in Griekenland onderhouden door gebruik te maken van restaurants, openbare toiletten en voedselbedelingspunten (NPO, p. 11-12). Daarnaast ontving zij financiële steun van haar neef in Griekenland (NPO, p. 13, 15). Gelet op de voorgaande vaststellingen moet verzoekende partij in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in haar levensonderhoud te voorzien. Zij maakt geenszins aannemelijk dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Het feit dat verzoekende partij geen woning, werk of hulp bij een organisatie vond, heeft geen betrekking op haar zelfredzaamheid. Haar inspanningen in Griekenland waren beperkt, maar uit niets blijkt dat zij bij terugkeer geen zelfstandig leven zou kunnen opbouwen.

Verzoekende partij toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Ze toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als

onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Wat de opmerking van de verzoekende partij in haar aanvullende nota betreft dat door de lange duurtijd van de procedure de redelijke termijn werd geschonden, wijst de Raad erop dat de overschrijding van de redelijke termijn niet tot gevolg heeft dat het verzoek om internationale bescherming moet worden ingewilligd of dat de bestreden beslissing als gevolg hiervan nietig zou zijn. Geen enkele wettelijke bepaling of beginsel laat toe een vreemdeling als vluchteling te erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen omdat haar verzoek niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen voordeel kan halen uit dit onderdeel van het middel, zodat het onontvankelijk is bij gebrek aan belang. Overigens toont de verzoekende partij niet aan benadeeld te zijn door de langere beslissingstermijn nu zij ruimer de gelegenheid heeft gekregen om haar vluchtrelaas van bewijsstukken te voorzien.

Verzoeksters verwijzing in haar aanvullende nota naar de nieuwe Griekse wetgeving, waarin onder meer maatregelen worden voorzien om personen zonder legale status uitzonderlijk hard aan te pakken, is in casu niet relevant. Verzoekende partij geniet immers een legale status in Griekenland: zij is er als vluchteling erkend en beschikt over een geldige Griekse verblijfsvergunning, die haar toelaat zich op legale wijze in Griekenland te vestigen en aldaar haar leven uit te bouwen.

Aangezien de verzoekende partij reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend wordt beoordeeld, moet niet opnieuw worden bepaald of zij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of de verzoekende partij een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in haar land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan de verzoekende partij toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. De verzoekende partij is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is de verwijzing naar de algemene (veiligheids)situatie in Gaza en/of Palestina in haar aanvullende nota niet dienstig. De situatie in Gaza en/of Palestina is, hoe betreuenswaardig ook, ter zake relevant gelet op de internationale bescherming die de verzoekende partij in Griekenland geniet en waarvan zij niet aantoonde dat deze niet meer actueel of toereikend is. Ook of zij UNRWA erkend is of niet, is om die reden evenmin dienstig.

7. Verzoekende partij kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Zij maakt niet in concreto aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypothesen zonder dat verzoekende partij aantoonde dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

8. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland. Er lijken geen feiten of elementen aangetoond te worden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op zijn specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek lijkt dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking

overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 26 februari 2026 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1492 legt de eed af en tolkt Arabisch

De voorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.

VzP verwijst naar haar laatste aanvullende nota, die de moeilijkheden mbt de administratieve procedure en andere moeilijkheden in Griekenland uiteenzet. VzP benadrukt dat haar ADET is verloren geraakt in België en dat deze sowieso niet lang meer geldig is. Ze haalt aan dat ze in Griekenland ziek is geweest en ondanks dat ze een AMKA had toch niet werd geholpen. Ze heeft geprobeerd een leven op te bouwen in Griekenland, één jaar waarvan acht maanden met documenten maar dit is niet gelukt.

Ter terechtzitting wordt door verzoeker nog eens benadrukt dat hij geen verblijfsvergunning in Griekenland heeft en dat hij er geen medische hulp kreeg.”

4.1. De verzoekende partij legt op 23 februari 2026 een aanvullende nota neer. Deze aanvullende nota bevat rapporten met betrekking tot de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, een brief van 16 januari 2026 gericht aan Mr. Lahaye en een rapport met betrekking tot de invloed van de huidige situatie in Gaza op de mentale gezondheid van personen die van deze regio afkomstig zijn.

5. De verzoekende partij brengt met voormeld betoog ter terechtzitting en de bij de aanvullende nota aangevoerde elementen geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 27 januari 2026.

5.1. De verzoekende partij gaat in haar aanvullende nota in op de problematiek van het hebben van een actieve AMKA in Griekenland. Ze wijst onder andere op de ernstige juridische en administratieve obstakels die begunstigden van internationale bescherming in Griekenland moeten overwinnen bij het verkrijgen van hun AMKA en het activeren van een AMKA. Ze wijst ook op bepaalde landeninformatie waarin kan worden gelezen dat een actieve AMKA nodig is om toegang te hebben tot de arbeidsmarkt maar dat om een AMKA te activeren een arbeidsovereenkomst van toepassing is. Hieruit blijkt volgens de verzoekende partij een cirkelredenering die het voor begunstigden van internationale bescherming onmogelijk maakt om een actieve AMKA en dus geen toegang tot gezondheidszorg te bekomen maar ook geen toegang tot de arbeidsmarkt te verkrijgen. Het is dus dienstig om de problematiek omtrent het verkrijgen en activeren van een AMKA en bijhorende toegang tot de arbeidsmarkt en gezondheidszorg verder te verduidelijken.

Een AMKA, dit is een sociale zekerheidsnummer, is vereist voor, onder meer, de toegang tot sociale voorzieningen, de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Samen met de afgifte van de verblijfsvergunning is de Griekse asiëdienst verplicht om statushouders te informeren dat zij voortaan in aanmerking komen voor een AMKA en dat zij binnen één maand de wettelijk vereiste stappen moeten ondernemen om dit nummer aan te vragen (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236). Om een AMKA te verkrijgen, moet de statushouder de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig sociale zekerheidsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, zgn. PAAYPA) om te zetten in een AMKA, een sociale zekerheidsnummer. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. De omzetting gebeurt niet automatisch maar moet worden gevraagd. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen de afgifte van een AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang voor statushouders tot het gezondheidszorgsysteem.

Sinds de AMKA-verordening van 23 december 2023 is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van *“een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt”*. De redenering hierachter is dat mensen die hun ADET niet verlengen geen belang meer hebben bij een AMKA, aangezien zij niet meer in Griekenland verblijven en daarom niet meer onder het Griekse sociale zekerheidsstelsel vallen. Deze verordening is ingegeven vanuit de gedachte om arbeidsmigratie en sociale zekerheid aan elkaar te koppelen. Een onbedoeld gevolg is dat de AMKA van statushouders bij het aflopen van hun ADET wordt gedeactiveerd, ook indien er een verlengingsaanvraag in behandeling is. De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP (dienstencentrum voor burgers) of e-EFKA (nationaal fonds voor sociale zekerheid). Sinds 22 december 2024 vallen de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel.

Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven. Om de daarbij horende rechten van o.m. gezondheidszorg en sociale voorzieningen te genieten, moet dit AMKA-nummer vervolgens worden geactiveerd. In tegenstelling tot wat in de wet is bepaald, kunnen statushouders hun AMKA niet onder dezelfde voorwaarden activeren als Griekse burgers. Artikel 6 (5) van de AMKA-verordening bepaalt dat derdelanders hun wettelijk verblijf alsook hun (daadwerkelijk) verblijf in Griekenland moeten aantonen en stipuleert welke stukken daartoe moeten worden voorgelegd. Wettelijk verblijf wordt in beginsel aangetoond door het voorleggen van een geldig paspoort van een derde land of een geldig reisdocument alsook een geldige verblijfstitel voor Griekenland met recht op toegang tot de arbeidsmarkt. Hierbij moet echter worden opgemerkt dat artikel 6 (5) uitdrukkelijk stipuleert dat statushouders zijn vrijgesteld van het voorleggen van een geldig paspoort of reisdocument, zodat het voorleggen van een geldige ADET in beginsel volstaat als bewijs van wettelijk verblijf (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 23). Een bewijs van (daadwerkelijk) verblijf in Griekenland kan bestaan uit onder meer één van de volgende documenten: een fiscaal woonplaatsattest, eigendomsbewijs, huurovereenkomst, verklaring van gratis concessie of inwoning, verblijfsbewijs in het kader van bepaalde huisvestingsprogramma's, certificaat van verblijf in een studentenaccommodatie,.... Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een certificaat van detentie overleggen. Daarnaast moeten statushouders ook een bewijs van werk voorleggen, zoals een certificaat van aanwerving van een werkgever (in het *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”* van september 2024 worden ook de termen *“intentieverklaring van een werkgever”* en *“werkgeversverklaring”* gebruikt), een arbeidsovereenkomst die is *geüpload* in het informatiesysteem van het ministerie van Werkgelegenheid (ERGANI), een verklaring van de bevoegde belastingdienst dat men als zelfstandige is begonnen of een bewijs van studie.

Met deze laatste voorwaarde behandelt de Griekse wet statushouders anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden.

De eis dat alle statushouders een certificaat van aanwerving van een werkgever of een in ERGANI *geüpload* arbeidscontract of een verklaring van zelfstandig ondernemerschap van de bevoegde belastingdienst moeten indienen voor de activering van de AMKA, heeft tot gevolg dat statushouders die nog niet legaal werken of vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, automatisch worden uitgesloten van toegang tot openbare gezondheidszorg en sociale voorzieningen.

De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie van Migratie en Asiel heeft toegegeven dat een wetswijziging nodig is, die tot nu toe niet is doorgevoerd. Ten slotte zorgt de eis van een 'geldige' verblijfsvergunning (ADET) voor een actieve AMKA voor ernstige problemen in de praktijk, omdat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de eventuele lange wachttijden voor de verlenging van de ADET onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA.

Daarnaast volgt uit artikel 7, lid 1, c) van de AMKA-verordening dat de AMKA eveneens wordt gedeactiveerd wanneer er niet langer sprake is van een actueel verblijf in Griekenland. Een AMKA wordt volgens artikel 8 van de AMKA-verordening gereactiveerd als aan de voorwaarden van artikelen 5 en 6 van de verordening is voldaan (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 22-24; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22; *Country Report: Greece. Update 2024*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202, 266-267).

Het is echter niet omdat een begunstigde van internationale bescherming niet over een AMKA beschikt en niet in staat is om deze te bekomen en te activeren bij een terugkeer naar Griekenland, dat ze geen toegang zal hebben tot medische zorgen. Uit de objectieve landeninformatie die wordt toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat een begunstigde van internationale bescherming in het geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen of activeren van een AMKA, wanneer ze daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, op voorwaarde dat ze naar een openbaar ziekenhuis of medische centrum gaat: *“If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your*

medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription" ("UNHCR Greece, *Living In Greece – Access to healthcare*" beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; "Verslag feitenonderzoek" van september 2024, p. 49, 50-51)." Statushouders zonder actieve AMKA die niet in een opvangfaciliteit verblijven en een afspraak willen maken in een ziekenhuis, wordt aangeraden daarvoor een beroep te doen op een NGO. Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook deels gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (Refugee.info Greece, "*Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA)*" beschikbaar op <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders, waaronder medische en psychologische hulp, psychosociale ondersteuning en begeleiding. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken ("Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", september 2024, p. 49-51, 67; "*Communication on the status of migration management in mainland Greece*", Europese Commissie, 4 april 2025, p. 4, 7-8, 12). De informatie opgenomen in het schrijven van de RSA van 16 januari 2026 doet hieraan geen afbreuk.

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen. In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET, een geldig AFM-nummer en een geldig AMKA-nummer (*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p.38). Enkel in het RSA/PRO ASYL-rapport wordt gesteld dat tevens een actieve AMKA nodig is. Om deze reden betoogt RSA/PRO ASYL dat de Griekse wetgeving een cirkelredenering hanteert waarbij toegang tot basisrechten als minimumvoorwaarde voor integratie in de gastsamenleving en de zoektocht naar werk in feite afhankelijk is van reeds verzekerd werk (RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 24 en 34). Geen enkele andere bron bevestigt evenwel dat een actieve AMKA nodig is om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt. In het AIDA-rapport van september 2025 wordt hierover geen melding gemaakt (AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, september 2025, p. 261-262). Gelet op het geheel van de bronnen die voorliggen kan in de huidige stand van zaken worden besloten dat een actieve AMKA geen voorwaarde is om in Griekenland legaal te kunnen werken. Een AMKA-nummer volstaat. Verzoekende partij brengt met haar aanvullende nota geen elementen aan die nopen tot een andere beoordeling.

Met betrekking tot de verzoekende partij, in haar aanvullende nota uiteengezette kritiek in verband met de AMA (*National Insurance Number*), namelijk dat de registratie bij een zgn. e-EFKA nodig is om een AMA te verkrijgen wordt nog opgemerkt wat volgt. Een AMA is een sociaal verzekeringsnummer voor werk/sociale afdrachten. Uit de landeninformatie blijkt dat wanneer een statushouder voor het eerst gaat werken, ook een AMA vereist is. De statushouder ontvangt die na registratie bij het register van *Insured Persons of the National Social Security Fund* (ΕΦΚΑ / EFKA). Een afspraak bij een EFKA-afdeling kan telefonisch of per mail gemaakt worden. De volgende documenten zijn nodig bij de aanvraag voor een AMA: een verblijfsvergunning, een werkgeversverklaring (formulier E3), dit is een certificaat van aanwerving van een werkgever (intentieverklaring van een werkgever), een AFM, een AMKA, een adresbewijs en een bankrekeningnummer. Eens een AMA nummer is verkregen, kan de werkgeversverklaring worden gefinaliseerd in een arbeidscontact en worden geüpload in Ergani om de AMKA te activeren (zie *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 38). Uit niets blijkt dat voor de AMA zelf een actieve AMKA nodig is.

5.2. Verzoekende partij gaat in haar aanvullende nota nog in op algemene landeninformatie met betrekking tot de situatie in Griekenland, doch de Raad moet opmerken dat verzoekende partij hiermee geen informatie aanreikt die toelaat te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie en de verdere individuele beoordeling, die *in casu* werd toegepast, niet meer nodig is. Dit blijkt evenmin uit de arresten van de Verenigde Kamers, waarnaar verzoekende partij verwijst. De rapporten kunnen dan ook geen afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen gronden. Wat betreft de geuite kritiek op het gebruik van de COI Focus GRECE "*Aide aux migrants*" van juli 2025, dient de Raad vast te stellen dat de in de beschikking gedane analyse voldoende steun vindt in de overige gehanteerde rapporten.

5.3. In de beschikking van 27 januari 2026 wordt uitgebreid ingegaan op de persoonlijke situatie van de verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en worden de door haar aangehaalde individuele elementen omstandig besproken, waarbij wordt vastgesteld dat ze niet aantoonbaar

ze persoonlijk haar rechten en voordelen als statushouder in Griekenland niet meer kan laten gelden en een situatie van materiële deprivatie dreigt. Deze beoordeling is gebaseerd op de volgende vaststellingen: (i) haar Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 11 juni 2026; (ii) haar Griekse paspoort is geldig tot en met 8 juli 2028; (iii) ze beschikt niet over een bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak, (iv) ze toont niet aan dat ze bij een terugkeer naar Griekenland niet in staat zal zijn om een duplicaat van haar verblijfsvergunning aan te vragen, (v) ze heeft slechts acht maanden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland verbleven, (vi) ze heeft geen beroep gedaan op de Griekse overheid om huisvesting te vinden en (vii) ze heeft geen inspanningen geleverd om tewerkstelling te vinden.

5.4. Zoals reeds aangegeven werd in de beschikking vastgesteld dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt over een bijzondere kwetsbaarheid te beschikken in de zin van de relevante Europese rechtspraak. De verzoekende partij brengt ter de terechtzitting naar voor dat ze in Griekenland ziek is geweest en dat ze ondanks haar AMKA niet werd geholpen, doch de Raad verwijst hiervoor naar de inhoud van de beschikking, waarin reeds genoegzaam werd ingegaan op dit argument. Hetzelfde geldt voor haar verwijzing naar het rapport van Ulyse, dat reeds voorlag ten tijde van het opmaken van de beschikking. Dit rapport werd dan ook reeds besproken in de beschikking, zodat het volstaat om naar de beschikking te verwijzen. De verzoekende partij kan dan ook niet aannemelijk maken dat ze over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt in de zin van de relevante Europese rechtspraak en geen toegang had tot medische zorgen in Griekenland. De verzoekende partij kan dan ook geen afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen grond.

5.5. Door louter te herhalen dat ze geprobeerd heeft om een leven op te bouwen in Griekenland, kan ze ook geen afbreuk doen aan wat hierover in de beschikking werd gesteld.

Waar ze stelt dat haar Griekse verblijfsvergunning verloren is geraakt in België en dat deze sowieso niet lang meer geldig is, kan verzoekende partij niet worden gevolgd. Wat betreft haar betoog dat ze niet langer over haar fysieke verblijfsvergunning beschikt, werd er in de beschikking op gewezen dat ze niet aantoont dat ze bij een terugkeer naar Griekenland geen duplicaat van haar verblijfsvergunning aan kan vragen. Ook in het kader van haar vraag tot horen, blijft ze hiertoe in gebreke. Haar Griekse verblijfsvergunning is verder nog geldig tot en met 11 juni 2026. Ze kan dan ook niet dienstig verwijzen naar de problematiek tot het verlengen van haar Griekse verblijfsvergunning. Verzoekende partij had en heeft de tijd om te anticiperen op de uiterste geldigheidsdatum van haar Griekse documenten. Ze brengt geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat ze niet in staat zal zijn om haar Griekse verblijfsvergunning te verlengen.

Waar de verzoekende partij naar voor brengt dat ze geen bescherming geniet tegen refoulement in Griekenland, dient erop gewezen te worden dat zij niet aantoont dat ze op heden niet meer over een internationale beschermingsstatus beschikt in Griekenland en ook niet aantoont dat de bescherming daar niet effectief is. Ze brengt geen elementen bij waaruit zou kunnen blijken dat ze bij een terugkeer naar Griekenland geen bescherming zou genieten tegen refoulement en teruggestuurd zou worden naar haar regio van herkomst.

5.6. De verzoekende partij dient er verder op gewezen dat de continentale en Belgische rechtstraditie geen precedentenwerking kent, waardoor de verzoekende partij niet kan verwijzen naar verschillende arresten van de Raad. Bovendien benadrukt de Raad dat de appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

5.7. Aangezien de verzoekende partij reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of zij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of de verzoekende partij een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in haar land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan verzoekende partij toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoekende partij is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is haar verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza niet dienstig. Een verwijzing naar haar leven in België kan ook geen afbreuk doen aan het feit dat zij over een internationale beschermingsstatus in Griekenland beschikt en dat zij niet aantoont dat de toegekende bescherming in Griekenland niet effectief is.

5.8. De verzoekende partij brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 27 januari 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt de verzoekende partij heden geen

elementen naar voor waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee april tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES